

Familjuferðir

Av og á skal familjan lyfta seg upp um strongda gerandisdagin, taka sær av løttum og bara hugna sær saman í barnavinarligum umhvørvi. Tú fært nøkur minni fyri lívið, familjan fær nøkur felags upplívils, og restin av árinum gliður nógv betur.

Familjuferðir eru serlig tilboð, sum Atlantic Airways bjóðar føroyskum barnafamiljum. Far til Danland ella LaLandia í eina ella tvær vikur. Tit búgva beint við havið og eina góða strond, og regnar tað, kunnu tit altíð halda fri innandura í baðilandinum.

Les meira á [atlantic.fo](#)

Gev gætur!

Keypir tú Familjuferðir, mást tú eisini tekna eina avlýsingartrygging, sum er 5% av kostnaðinum.

Familjuferð - Danland

Danland Ebeltoft í eina viku

2 vaksin og 2 børn

10.374,-

Børn undir 16 ár.
Íroknað er Danland, fløgferð og ferðaavgjald.
Galdandi: 15/5-12/6 og 14/8-28/8

Onnur prísdømi:

Danland Blåvand: 8 fólk
Danland Søndervig: 6 fólk
LaLandia: 4 fólk
LaLandia: 6 fólk
LaLandia: 8 fólk

Børn undir 16 ár fáa avsláttur.
Íroknað Danland/Lalandia, fløgferð og ferðaavgjald.

Fyri kvinnu í 1 viku
Prísur úr **2.789,-**
Prísur úr **2.788,-**
Prísur úr **3.490,-**
Prísur úr **3.161,-**
Prísur úr **3.128,-**

Fyrirvari verður titið fyri, at villur kunnu vera í tekstinum og at broytingar kunnu verða framdar. Atlantic Airways kannar sær rætt at broyta prísir og fløgibíur. Fyrirvari verður eisini titið fyri, at gjaldaðavriði kunnu verða broytt. Útkast og samskiptan: Sansir, tel 355 355

ín saðil og eg

Tað er líkasam, at við hesum trýkvarta metrinum, sum hesturin lyftur teg uppfrá, verður sýnið eitt heilt annað, og tá hesturin kortini er tann, sum ansar eftir, hvar stigið verður, kunnu eyguni frítt leita yvir stórslygnu náttúruna

kortini fingin aftur, og tó at hon tivaði nakað, tá hon loksins hevði vunnið niðan aftur til okkara, so mótmælti hon ikki tað minsta, nú eg syrgdi fyri at hava nakað nógv betri tak á henni í steðgunum. Hóast túrunin er góður, so havi eg altso ætlanir um at gjøgnumføra hann á hestbaki, og ikki á egnu apostlunum!

Órordar náttúruperlur

Úr Grótbrotinum gekk leiðin so framvið Skælingsfjalli, áðrenn kósinn varð sett oman í Leynarhagan. Ein av veruligu náttúruperlum okkara, sum tíverri – ella kanska tíbetur – alt ov fá ferðafólk finna leiðina fram til. Í øllum førum ikki, um ferðin gongur í bili. Tað skerst heldur ikki burtur, at tað nú kennist sum stórt spell, at lyftini um eina götu, tá Oyggjarvegurin varð gjørdur, ikki vórðu hildin. Gamaní ber til partar av ferðini at ferðast eftir gamla vegnum, men talan er ikki um gótuna, sum tá var í umbúna, og bæði reið- og gongufólk vildu ivaleyst ynskt, at givnu lyftini tá vórðu hildin.

Nú undanbrekkan er somikið brøtt, hava hestarnir annars fingið eina litla hvíld, skilt soleiðis, at tað nú eru vit, sum ganga fremst, leiðandi við hvør sínum hesti. Og hóast tað onkra staðni kann vera eitt sindur knortlut at ganga, so kennist tað gott, soleiðis at sleppa at røra seg eina løtu. Eisini soleiðis at afturparturin – sum nú kortini ikki er so eymur – fær frið eina løtu.

Komin móti Leynum er aftur ein biti á skránni. Hesaferð eru tað grindin, spikið og fiskurin, sum saman við teimum køldu eplunum koma fram, og tó at regnið nú er farið at gera um seg, so fær hetta ikki gjørt nakað við góða huglagið. Boðini undan fráferðini vóru kortini, at vit skuldu vera væl ílatin, og við longum ullintum undirbuksum, saman við tí myrkamorreyyðu skal meira til enn okkurt hissini æl til, áðrenn skarvurin verður givin yvir. Og ikki minst gerst støðan bara alt meira hugalig, nú verulig framstig

síggjast á ferðini. Vegurin aftur til Havnar er nú í øllum førum longri, enn hann er til Vestmanna, so tað vendist ikki.

Skjótari og skjótari

Jú, skjótt er nú at fara um bygdina á Leynum. Stykkið er beint fyri framman, og higani halda vit víðari niðan brekkuna móti Ognarhaganum í Kvívík. Tað kennist nakað hart, nú vit eina góða løtu riða á asfalteraðum lendi, men tað er tó skjótt, at tað aftur fer at grønkast.

Tað er nakað bratt at koma niðan Ognarhagan, so nú er aftur at fara av hestbakinum. Tað er tó ikki verri enn so, at vit ganga halagongu allan vegin niðan. Tað vil siga, at hildið verður í rossinum fyri framman, og soleiðis verður tú at kalla togaðu niðan, uttan at mótbrekkan kennist alt ov mótumikil.

Komin niðan á varðan á sýnini er gott og slætt at riða norður á Bornsvarða á Goturshálsi, har gøtan úr Kvívík og gøtan úr Kollafirði umskarast. Við varðan verður hvílt fyri seinastu ferð, áðrenn tað nú aftur verður undanbrekka. Aftur her mugu hestarnir leiðast, og onkur tekur skemtandi til, at tað næsta væl verður, at hesturin skal á bakið hjá okkum, men so galið verður tað nú ikki. Brekkan oman í Heygadal er skjótt gingin, hóast nógvir blotar eru á leiðini oman í Heljareyga, ella kennist tað nú bara soleiðis, og so er bara seinasta pettið eftir.

Ferðin er eisini sett nakað væl upp, nú vit hálvgum mugu roknað sum royndir reiðmenn, og tað gongur við fullari ferð framvið byrgingini oman móti bygdini. Ræsta kjøtið hjá Bjørg og Agga biðar fyri framman, men hóast hetta, so er tað ikki við sørt av sorgblíðni, at eg loksins loysi saðilin av Stelpu. Vit bæði hava havt ein framúr góðan dag, og hjá einum skrivstovumanni er tað ikki víst, at tað verður so skjótt, at farið verður aftur. Men tó – upplivingin hendan dagin hevur í øllum førum givið mót upp á meira, og afturparturin var nú ikki so eymur hóast alt. Kanska er tað meira tryggur, sum er farin at geva seg, og tað er ikki frítt við andsperru næstu dagarnar. Men hvat. Eymleikin og pínin av hesum verður í øllum førum væl og virðiliga uppvigað av ferðini, sum av sonnum má sigast at vera eitt minni fyri lívið.

Omanfyri Leynar var døgurðasteðgur. Sjálvt um regnið nú ger um seg, so er hetta tó ikki nakað, sum nervar soleiðis stórvægis

Tað lættir munandi um tungu mótbrekkanar, at hesar verða tiknar í halagongu

Nú Vestmanna av álvara er farið at nærkast, gongur seinasta pettið av ferðini við fullari ferð